EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2021.10.13.
COM(2021) 626 final

2021/0322 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

Észtországnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 26. cikke (1) bekezdésének a) pontjától, valamint 168. és 168a. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazására történő felhatalmazásáról

INDOKOLÁS

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv (a továbbiakban: héairányelv[1]) 395. cikkének (1) bekezdése értelmében a Tanács – a Bizottság javaslata alapján – bármelyik tagállamot egyhangúlag felhatalmazhatja arra, hogy az irányelvben foglaltaktól eltérő különös intézkedéseket alkalmazzon a hozzáadottérték-adó beszedésének egyszerűsítésére vagy egyes adócsalások és -kikerülések megelőzésére.

A Bizottságnál 2021. február 12-én iktatott levelében Észtország felhatalmazást kért arra, hogy a nem kizárólag üzleti célra használt személygépkocsikkal kapcsolatos kiadások tekintetében az előzetesen felszámított héa levonásának jogát szabályozó általános elvektől eltérő intézkedést alkalmazhasson.

A héairányelv 395. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Bizottság 2021. március 19-én kelt levelében tájékoztatta a többi tagállamot Észtország kérelméről. 2021. március 23-án kelt levelében a Bizottság értesítette Észtországot arról, hogy rendelkezik a kérelem elbírálásához általa szükségesnek tartott valamennyi információval.

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A héairányelv 168. és 168a. cikke előírja, hogy az adóalany jogosult az általa fizetendő adó összegéből levonni az adóköteles tevékenységeinek folytatása céljából megvalósított beszerzésekre kivetett héa összegét. Ugyanezen irányelv 26. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a vállalkozás vagyonát képező termék magáncélra történő használata ellenérték fejében nyújtott szolgáltatásnak minősül, amennyiben a termék héája levonható volt. E rendszer lehetővé teszi az eredetileg levont héaösszeg behajtását a magáncélú használat tekintetében.

A személygépkocsik esetében nehéz ezt a rendszert alkalmazni, különösen mivel nem könnyű különbséget tenni a magáncélú és az üzleti célú használat között. Amennyiben a használatról nyilvántartás készül, annak vezetése külön terhet ró a vállalkozásokra, ellenőrzése pedig a közigazgatási szervekre.

A héairányelv 395. cikke értelmében a tagállamok az adóbeszedés egyszerűsítése, illetve egyes adócsalások és -kikerülések megelőzése érdekében a héairányelv rendelkezéseitől eltérő intézkedéseket alkalmazhatnak, amennyiben arra a Tanácstól felhatalmazást kaptak.

A 2014/797/EU tanácsi végrehajtási határozat[2] alapján Észtország felhatalmazást kapott arra, hogy egyes, nem kizárólag üzleti célra használt személygépkocsik vásárlása, lízingje, Közösségen belüli beszerzése és importja, valamint a hozzájuk kapcsolódó kiadások esetében 50 %-ra korlátozza az adólevonási jogot. Az (EU) 2017/1854 tanácsi végrehajtási határozat[3] 2020. december 31-ig meghosszabbította a 2014/797/EU tanácsi végrehajtási határozat érvényességét.

---

1 HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

2 A Tanács 2014/797/EU végrehajtási határozata (2014. november 7.) az Észt Köztársaságnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 26. cikke (1) bekezdésének a) pontjától, valamint 168. és 168a. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazására történő felhatalmazásáról (HL L 330., 2014.11.15., 48. o.).

3 A Tanács (EU) 2017/1854 végrehajtási határozata (2017. október 10.) az Észt Köztársaságnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 26. cikke (1) bekezdésének a) pontjától, valamint 168. és 168a. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazására történő felhatalmazásáról szóló 2014/797/EU végrehajtási határozat módosításáról (HL L 265., 2017.10.14., 17. o.).

Tekintettel arra, hogy a 2014/797/EU tanácsi végrehajtási határozat érvényessége még azelőtt lejárt, hogy Észtország 2021 februárjában benyújtotta volna az időbeli hatályának további meghosszabbítására irányuló legutóbbi kérelmét, ez a kérelem a nem kizárólag üzleti célra használt személygépkocsikkal kapcsolatos kiadások tekintetében az előzetesen felszámított héa levonásának jogát szabályozó általános elvektől eltérő intézkedés alkalmazására irányuló eredeti kérelemnek minősül.

Észtország kérelmezte, hogy az adólevonási jogot meghatározott százalékos mértékre korlátozhassa, aminek fejében mentesítené a vállalkozásokat a magáncélú használat adózási célból történő elszámolása alól. Ennek az az előnye, hogy valamennyi érintett fél számára egyszerűbbé válik a rendszer, ugyanakkor megakadályozható a hamis nyilvántartásokra visszavezethető adócsalás, illetve adókikerülés.

Észtország tájékoztatta a Bizottságot, hogy az intézkedés engedélyezésének indokai nagyrészt megegyeznek a 2014/797/EU és az (EU) 2017/1854 tanácsi végrehajtási határozathoz vezető kérelmekben foglaltakkal.

Észtország arra utaló adatokat nyújtott be, hogy a céges autók túlnyomó többségét a 2014/797/EU tanácsi végrehajtási határozat szerinti eltérés végrehajtásának megkezdését követően is használták magáncélra, ami megerősíti az eltérés indokoltságát.

Az intézkedést minden olyan, nem kizárólag üzleti célra használt személygépkocsira alkalmazni kell, amely a vezetőülésen felül legfeljebb nyolc üléssel rendelkezik, és amelynek tömege nem haladja meg a 3 500 kilogrammot. Az alábbi, egyes meghatározott tevékenységekhez használt személygépkocsikra azonban az általános szabályok vonatkoznának: viszonteladás, bérbeadás vagy lízing céljából vásárolt személygépkocsik, személyszállításra használt személygépkocsik (például taxik), valamint gépjárművezető-oktatáshoz használt személygépkocsik.

Az adólevonási jog korlátozását a meghatározott személygépkocsik vásárlása, lízingje, Közösségen belüli beszerzése és importja, valamint a kapcsolódó kiadások után fizetett héára kell alkalmazni.

Észtország szerint a levonási korlátot 50 %-ban kell megállapítani, mivel a helyzet nem változott a különös intézkedés 2014-es bevezetéséhez képest. Jóllehet az észt adóhatóságok rendelkezésére álló közvetett bizonyítékok és feltételezések alapján a céges autók magáncélú használata Észtországban mintegy 60 %, az előzetesen felszámított héa levonására vonatkozó 50 %-os korlát tűnik a legmegfelelőbbnek annak érdekében, hogy hogy ne fordulhasson elő túlbecslés a személygépkocsik magáncélú használatának arányát illetően.

Tekintettel arra, hogy az intézkedés kedvező hatást gyakorol az adófizetők és az adóhatóságok adminisztratív terheire, a Bizottság javasolja az eltérő intézkedés engedélyezését. A felhatalmazásnak korlátozott időtartamra, 2024. december 31-ig kell szólnia, hogy lehetőség legyen az eltérő intézkedés szükségességének és hatékonyságának, valamint az intézkedés alapját képező, az üzleti és nem üzleti célú használat közötti felosztásnak a felülvizsgálatára. Meghosszabbítás kérelmezése esetén a kérelmet és a hozzá csatolt, az alkalmazott százalékos arány értékeléséről szóló jelentést 2024. március 31-ig el kell juttatni a Bizottsághoz.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Az adólevonási joghoz kapcsolódó hasonló eltérésekre más tagállamok (Magyarország[4], Lettország[5], Horvátország[6], Lengyelország[7], Olaszország[8] és Románia[9]) is engedélyt kaptak.

A héairányelv 176. cikke értelmében a Tanácsnak meg kell állapítania, hogy milyen kiadások nem jogosítanak a héa levonására. Ennek megtörténtéig az irányelv felhatalmazza a tagállamokat az 1979. január 1-jén hatályban lévő korlátozások fenntartására. Ebből kifolyólag számos felfüggesztő („standstill") rendelkezés létezik, amely korlátozza a személygépkocsikkal kapcsolatos adólevonási jogot.

A korábbi olyan kezdeményezések ellenére, amelyek annak szabályozására irányultak, hogy mely kiadáskategóriák tartozzanak az adólevonási jogra vonatkozó korlátozás[10] hatálya alá, a szóban forgó eltérés mindaddig indokolt, amíg uniós szinten nem kerül sor az idevágó szabályok harmonizálására.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A héairányelv 395. cikke.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

Tekintettel a héairányelv azon rendelkezésére, amelyre a javaslat épül, a javaslat az Európai Unió kizárólagos hatáskörébe esik. Ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

- **Arányosság**

A határozat felhatalmazást ad egy tagállam számára, annak saját kérelme alapján, kötelezettséget tehát nem keletkeztet.

---

4 A Tanács (EU) 2018/1493 végrehajtási határozata (2018. október 2.) Magyarországnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 26. cikke (1) bekezdésének a) pontjától, valamint 168. és 168a. cikkétől eltérő különös intézkedés bevezetésére történő felhatalmazásáról (HL L 252., 2018.10.8., 44. o.).

5 A Tanács (EU) 2018/1921 végrehajtási határozata (2018. december 4.) a Lettországnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 26. cikke (1) bekezdésének a) pontjától és 168. és 168a. cikkétől eltérő különös intézkedés bevezetésére történő felhatalmazásáról szóló (EU) 2015/2429 végrehajtási határozat módosításáról (HL L 311., 2018.12.7., 36. o.).

6 A Tanács (EU) 2018/1994 végrehajtási határozata (2018. december 11.) Horvátországnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 26. cikke (1) bekezdésének a) pontjától és 168. cikkétől eltérő különös intézkedés bevezetésére történő felhatalmazásáról (HL L 320., 2018.12.17., 35. o.).

7 A Tanács (EU) 2019/1594 végrehajtási határozata (2019. szeptember 24.) a Lengyel Köztársaságnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 26. cikke (1) bekezdésének a) pontjától és 168. cikkétől eltérő intézkedések bevezetésére való felhatalmazásáról szóló 2013/805/EU végrehajtási határozat módosításáról (HL L 248., 2019.9.27., 71. o.).

8 A Tanács (EU) 2019/2138 végrehajtási határozata (2019. december 5.) az Olasz Köztársaságnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 26. cikke (1) bekezdése a) pontjától és 168. cikkétől eltérő intézkedések alkalmazására történő felhatalmazásáról szóló 2007/441/EK határozat módosításáról (HL L 324., 2019.12.13., 7. o.).

9 A Tanács (EU) 2020/1262 végrehajtási határozata (2020. szeptember 4.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 26. cikke (1) bekezdésének a) pontjától és 168. cikkétől eltérő intézkedések alkalmazásának Románia számára történő engedélyezéséről szóló 2012/232/EU végrehajtási határozat módosításáról (HL L 296., 2020.9.10., 6. o.).

10 COM(2004) 728 végleges – Javaslat: A Tanács irányelve a hozzáadottértékadó-kötelezettségek egyszerűsítése végett a 77/388/EGK irányelv megváltoztatásáról (HL C 24., 2005.1.29., 10. o.); a Bizottság e javaslatát 2014. május 21-én visszavonta (HL C 153., 2014.5.21., 3. o.).

Az eltérés korlátozott hatályára tekintettel a különös intézkedés arányban áll a kitűzött céllal, vagyis az egyes adócsalások és -kikerülések megelőzésére irányuló törekvésekkel. Figyelembe véve annak lehetőségét, hogy a vállalkozások a valós kötelezettségeiknél kevesebbet vallanak be, valamint azt, hogy mekkora terhet róna az adóhatóságokra a járműhasználat-elszámolás ellenőrzése, az 50 %-os korlátozás egyszerűsítené a héabeszedést az adott ágazatban.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Javasolt aktus: tanácsi végrehajtási határozat.

A 2006/112/EK tanácsi irányelv 395. cikke értelmében a hozzáadottérték-adóra vonatkozó közös szabályoktól kizárólag abban az esetben lehet eltérni, ha arra a Tanács a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag felhatalmazást ad. A tanácsi végrehajtási határozat a legmegfelelőbb jogi aktus, mivel az egy-egy tagállamnak is címezhető.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A javaslat alapját az Észtország által benyújtott kérelem képezi, és az csak ezt a tagállamot érinti.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

Külső szakértők bevonására nem volt szükség.

- **Hatásvizsgálat**

A javaslat célja, hogy mentesítse az adóalanyokat a meghatározott személygépkocsik magáncélra történő használatának nyilvántartására vonatkozó kötelezettség alól és ezáltal egyszerűsítse az adóbeszedési eljárást, valamint ezzel egyidejűleg megelőzze a hamis nyilvántartások révén történő adócsalást. Ennek megfelelően pozitív hatással járhat mind a vállalkozások, mind az adóhatóságok számára. Észtország megfelelő intézkedésnek ítélte ezt a megoldást, mely hasonló más múltbeli és jelenlegi eltérésekhez.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Az eltérő intézkedés a végső fogyasztói szinten beszedett adóbevétel teljes összegét csak elhanyagolható mértékben fogja befolyásolni és nem lesz kedvezőtlen hatással az Unió hozzáadottérték-adóból származó saját forrásaira,

5. EGYÉB ELEMEK

A javaslat időben korlátozott, és hatályvesztésre vonatkozó rendelkezést tartalmaz, amely 2024. december 31-én lép életbe.

Amennyiben Észtország a különös intézkedés újabb, 2024 utánra történő kiterjesztését venné fontolóra, legkésőbb 2024. március 31-ig meghosszabbítás iránti kérelmet és a százalékos korlát értékelését is tartalmazó jelentést kell benyújtania a Bizottsághoz.

2021/0322 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

Észtországnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 26. cikke (1) bekezdésének a) pontjától, valamint 168. és 168a. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazására történő felhatalmazásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvre[1] és különösen annak 395. cikke (1) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) A 2006/112/EK irányelv 168. és 168a. cikke úgy rendelkezik, hogy az adóalanyok jogosultak az adóköteles tevékenységükhöz felhasznált termékek és szolgáltatások után fizetett hozzáadottérték-adó (héa) levonására. Az említett irányelv 26. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a vállalkozás vagyonát képező terméknek az adóalany saját, illetve alkalmazottai szükségleteinek kielégítésére vagy általában vállalkozásidegen célokra történő felhasználását ellenérték fejében nyújtott szolgáltatásnak kell tekinteni.

(2) A 2014/797/EU tanácsi végrehajtási határozat[2] a 2017. december 31-ig terjedő időszakra felhatalmazta Észtországot arra, hogy 50 %-ra korlátozza az adólevonási jogot bizonyos személygépkocsik vásárlása, lízingje, Közösségen belüli beszerzése és importja esetében, és mentesítse az adóalanyokat a korlátozás hatálya alá tartozó járművek magáncélú használatára kivetett héa elszámolásának kötelezettsége alól.

(3) Az (EU) 2017/1854 tanácsi végrehajtási határozat[3] 2020. december 31-ig meghosszabbította a 2014/797/EU végrehajtási határozat érvényességét.

(4) A Bizottság által 2021. február 12-én iktatott levelében Észtország arra irányuló kérelmet nyújtott be a Bizottsághoz, hogy felhatalmazást kapjon a 2006/112/EK irányelv 26. cikke (1) bekezdésének a) pontjától, valamint 168. és 168a. cikkétől eltérő különös intézkedés alkalmazására annak érdekében, hogy korlátozza a nem üzleti célra használt egyes személygépkocsik vásárlására, lízingjére, Közösségen belüli beszerzésére és importjára vonatkozó adólevonási jogot.

---

1 HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

2 A Tanács 2014/797/EU végrehajtási határozata (2014. november 7.) az Észt Köztársaságnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 26. cikke (1) bekezdésének a) pontjától, valamint 168. és 168a. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazására történő felhatalmazásáról (HL L 330., 2014.11.15., 48. o.).

3 A Tanács (EU) 2017/1854 végrehajtási határozata (2017. október 10.) az Észt Köztársaságnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 26. cikke (1) bekezdésének a) pontjától, valamint 168. és 168a. cikkétől eltérő intézkedés alkalmazására történő felhatalmazásáról szóló 2014/797/EU végrehajtási határozat módosításáról (HL L 265., 2017.10.14., 17. o.).

(5) A 2006/112/EK irányelv 395. cikke (2) bekezdése második albekezdésének megfelelően a Bizottság 2021. március 19-én kelt levelében tájékoztatta a többi tagállamot Észtország kérelméről. 2021. március 23-án kelt levelében a Bizottság értesítette Észtországot arról, hogy rendelkezik a kérelem elbírálásához általa szükségesnek tartott valamennyi információval.

(6) Gyakran igen nehéz pontosan megállapítani a személygépkocsik nem üzleti célú felhasználását, és még ha lehetséges is, az erre szolgáló eljárás rendszerint nagy terhekkel jár. A kért felhatalmazás értelmében a nem kizárólag üzleti célra használt személygépkocsikkal kapcsolatos kiadásokat terhelő héa levonható mértékét – néhány kivételtől eltekintve – átalányszázalékban kell megállapítani. A jelenleg rendelkezésre álló információk alapján az észt hatóságok úgy vélik, hogy 50 %-os mérték indokolt. Egyúttal a kettős adóztatás elkerülése érdekében a személygépkocsik nem üzleti célú használata esetében fel kell függeszteni a héaelszámolásra vonatkozó követelményt, ha a szóban forgó személygépkocsi korlátozás hatálya alá esik. Ezen egyszerűsítési intézkedés révén nem szükséges nyilvántartást vezetni a vállalati személygépkocsik magáncélú használatáról, és ugyanakkor a hamis nyilvántartások révén történő adócsalás is megelőzhető.

(7) Az adólevonási jognak a kért felhatalmazás szerinti korlátozását a meghatározott kategóriákba tartozó személygépkocsik vásárlása, lízingje, Közösségen belüli beszerzése és importja, valamint az ilyen személygépkocsikhoz kapcsolódó kiadások – többek között az üzemanyag-vásárlás – után fizetett héára kell alkalmazni.

(8) A kért felhatalmazást kizárólag a 3 500 kilogrammot nem meghaladó megengedett legnagyobb össztömegű és a vezetőülésen kívül legfeljebb nyolc üléssel rendelkező személygépkocsikra kell alkalmazni, minthogy a 3 500 kilogrammot meghaladó össztömegű és a vezetőülésen kívül nyolcnál több üléssel rendelkező személygépkocsik nem üzleti célú használata elhanyagolható e személygépkocsik jellegéből, illetve azon üzleti tevékenységekből adódóan, amelyekre azokat használják. Meg kell határozni azon személygépkocsik részletes jegyzékét, amelyekre egyedi jellegű felhasználásuk miatt a felhatalmazás nem vonatkozik.

(9) A felhatalmazásnak korlátozott időtartamra, 2024. december 31-ig kell szólnia, hogy lehetővé váljon az eltérő intézkedés szükségességének és hatékonyságának, valamint az intézkedés alapját képező, az üzleti és nem üzleti célú használat közötti felosztási rátának a felülvizsgálata.

(10) Amennyiben Észtország úgy véli, hogy szükséges a felhatalmazás időbeli hatályának 2024-en túli kiterjesztése, meghosszabbítás iránti kérelmet kell benyújtania a Bizottsághoz 2024. március 31-ig egy, az alkalmazott százalékos arány értékelését tartalmazó jelentéssel együtt.

(11) Az eltérés a végső fogyasztói szinten beszedett adóbevétel teljes összegét csak elhanyagolható mértékben fogja befolyásolni és nem lesz kedvezőtlen hatással az Unió hozzáadottérték-adóból származó saját forrásaira,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv 168. és 168a. cikkétől eltérve Észtország felhatalmazást kap arra, hogy 50 %-ra korlátozza a nem kizárólag üzleti célra használt személygépkocsikra fordított kiadások hozzáadottérték-adójának levonásához való jogot, amennyiben e kiadások a nem kizárólag üzleti célra használt személygépkocsik vásárlásához, lízingjéhez, Közösségen belüli

beszerzéséhez vagy importjához, valamint az ilyen gépkocsik karbantartásához és javításához, továbbá a használatukhoz szükséges üzemanyag vásárlásához kapcsolódnak.

2. cikk

A 2006/112/EK irányelv 26. cikke (1) bekezdésének a) pontjától eltérve Észtország az adóalanyok vállalkozásának vagyonát képező személygépkocsik nem üzleti célú használatát nem tekinti ellenérték fejében nyújtott szolgáltatásnak, amennyiben az adott személygépkocsi az e határozat 1. cikke értelmében engedélyezett korlátozás hatálya alá esik.

3. cikk

(1) Ez a határozat kizárólag a 3 500 kilogrammot nem meghaladó megengedett legnagyobb össztömegű és a vezetőülésen kívül legfeljebb nyolc üléssel rendelkező személygépkocsikra alkalmazandó.

(2) Ez a határozat nem alkalmazandó az alábbi személygépkocsi-kategóriákra:

a) viszonteladás, bérbeadás vagy lízing céljából vásárolt személygépkocsik;

b) díjazás ellenében személyszállításra használt személygépkocsik, ideértve a taxiszolgáltatásokat is;

c) gépjárművezető-oktatáshoz használt személygépkocsik.

4. cikk

Ez a határozat 2024. december 31-én hatályát veszti. Az e határozatban megadott felhatalmazás időbeli hatályának meghosszabbítására irányuló kérelmet 2024. március 31-ig be kell nyújtani a Bizottsághoz, és csatolni kell hozzá az 1. cikkben foglalt százalékos arány értékelését tartalmazó jelentést.

5. cikk

Ennek a határozatnak az Észt Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök